

ELVESTAD

Miasteczko u ujścia rzeki Svenny.

Rok założenia: 1884

Liczba mieszkańców: 971

Burmistrz: Kristian F. Biller

Port

Dom Kristiana F. Billera

Dom Gravdahla

Bar Smakołyk

he Krogh

Nabrzeże

Posterunek policji

Ulica Długa

Przygody bohaterów BIURA DETEKTYWISTYCZNEGO NR 2:

1. Operacja Burzowa Chmura	10. Operacja Zjawą
2. Operacja Człowiek w Czerni	11. Operacja Pirat
3. Operacja Zachód Słońca	12. Operacja Mumia
4. Operacja Żonkil	13. Operacja Wrak
5. Operacja Wyspa	14. Operacja Czarny Las
6. Operacja Podmucha Wiatru	15. Operacja Rupieciarz
7. Operacja Posąg	16. Operacja Rower
8. Operacja Reklamówka	17. Operacja Niezłe Ziółko
9. Operacja Cyrk	18. Operacja Czerwona Kokardka

Operacja Królowa Dżungli
Operacja Księga Czarodzieja
Operacja Ostatni Dinozaur
Operacja Złoto

Operacja Bałwan
Operacja Zielona Rękawiczka

**OPERACJA
CZERWONA KOKARDKA**

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES**

**OPERACJA
CZERWONA KOKARDKA**

**Tłumaczyła z norweskiego
Katarzyna Tunkiel**

Media Rodzina

Tytuł oryginału
Operasjon Rød Sløyfe

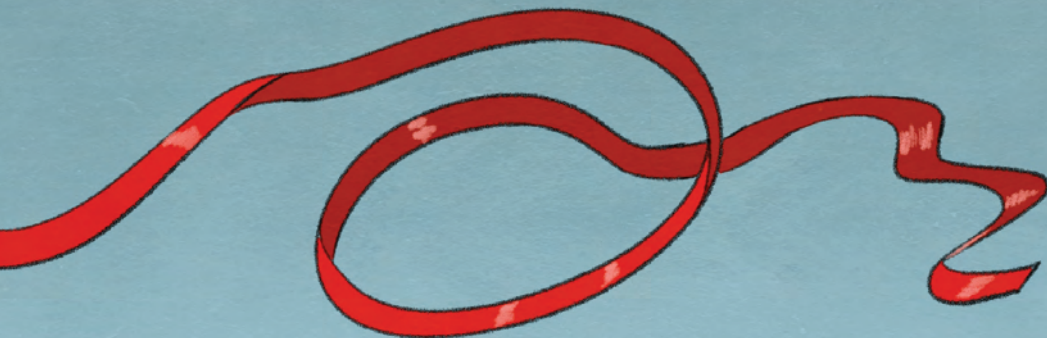
Copyright © Jørn Lier Horst, 2020
Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes, 2020

Published by agreement with Salomonsson Agency

All rights reserved

Copyright © for the Polish edition by Media Rodzina Sp. z o.o., 2022

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Przedruk lub kopiowanie całości albo fragmentów książki –
z wyjątkiem cytatów w artykułach i przeglądach krytycznych – możliwe jest
tylko na podstawie pisemnej zgody wydawcy.

ISBN 978-83-8265-069-3

Media Rodzina Sp. z o.o.
ul. Pasięka 24, 61-657 Poznań
tel. 61 827 08 50
wydawnictwo@mediarodzina.pl

Skład Scriptor s.c.

Druk POZKAL

SPIS TREŚCI

	Biuro Detektywistyczne nr 2	6
1	Tajny sygnał	9
2	Stłuczone szkło	16
3	Puzzle	23
4	Czarna nić	29
5	Eksperyment	36
6	Kwiaty	41
7	Smar	46
8	Pompowanie	52
9	Czerwone kokardki	58
10	Przez lunetę	65
11	Przed wypłynięciem	72
12	Sieć rybacka	77
13	Urodziny	86
	Posłowie Ottona	92

BIURO DETEKTYWISTYCZNE NR 2

TIRIL

Prawdopodobnie największa twardzielka w Elvestad. Odważna, gdy inni się wahają. Pomysłowa i wysportowana, dobrze ogarnia komputery.

OLIVER

Superbystry detektyw. Widzi to, czego nie widzą inni. Lubi jeść i rozmyślać. Ma smykałkę do techniki. Zaradny i żądny przygód.

OTTO

Prawdziwy pies tropiący, ma nosa do tajemnic.

STARY JOHS

Bardzo czytany sześćdziesięciolatek.

ARILD FRANKMANN

Stary kapitan, który przepłynął siedem mórz, zanim otworzył własny sklep w porcie.

MARTHE KROGH

Miłośniczka kwiatów.

KRISTIAN F. BILLER

Burmistrz Elvestad.

SZKLARZ BERG

Bardzo zajęty człowiek.

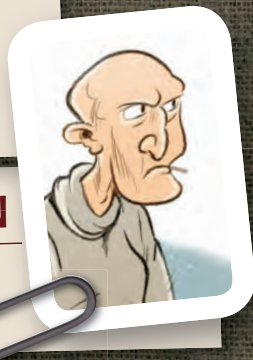
TAJEMNICZA KOBIETA

Prawdopodobnie lubi robić na drutach.

DWÓCH TAJEMNICZYCH MĘŻCZYŹN

Prawdopodobnie nie łowią ryb.

Rozdział 1

TAJNY SYGNAŁ

Zaczęło się ściemniać. Tiril skierowała łódź w stronę lądu. Kapitan Frankmann siedział pośrodku i żuł fajkę. Oliver klęczał na dziobie i rzucił cumę, gdy łódź dopływała do pomostu.

Otto pierwszy zeskoczył na brzeg i merdał ogonem. Tiril podciągnęła wyłączony silnik, podczas gdy Oliver cumował.

Niczego nie złowili. Frankmann zaznaczył na mapie morskiej trzy dobre łowiska, ale ryby nie brały.

– Miejmy nadzieję, że następnym razem bardziej nam się poszczęści – powiedział, składając mapę.

Łódź i sprzęt wędkarski należały do niego. Wstał, zabrał wędkę i po skrzypiących deskach pomostu zszedł na ląd. Chwilę stał, spoglądając na morze. Całe życie pływał na dużych statkach. Teraz miał tylko tę małą łódkę.

– Może minąć kilka dni, zanim znów wypłyniemy – dodał. – Zapowiada się kiepska pogoda.

Tiril zdjęła kamizelkę ratunkową i włożyła ją pod siedzenie.

– Chętnie wybierzemy się z panem innym razem – odparła.

Frankmann skinął głową. Następnie sprawdził cumę Olivera. Chłopiec zawiązał węzły dokładnie tak, jak Frankmann go nauczył.

– Dziękuję za tę wyprawę – powiedział.

Frankmann mieszkał w porcie, nad Składzikiem. Miał stamtąd widok na fiord i morze. Składzik to był jego sklep, w którym sprzedawał wszystko, czego potrzeba na pokładzie statku, ale też dużo innych dziwnych rzeczy.

Tiril i Oliver zostawili rowery pod ścianą czerwonego domku na końcu pomostu.

Zanim ruszyli, Oliver musiał napompować przednie koło. Coś było nie tak z wentylem. Uciekało powietrze, dlatego zawsze miał przy sobie pompkę rowerową. Tymczasem Otto zaplątał się w sieć rybacką wiszącą na ścianie. Tiril pomogła mu się wydostać, a potem wsiedli na rowery i popedałowali do domu.

Zrobiło się ciemno.

Lampka rowerowa Olivera też nie działała, jak powinna. Świeciła krzywo, w bok.

Nagle chłopiec zahamował.

– Widziałaś? – zapytał.

Dziewczynka zatrzymała się i postawiła nogi na ziemi.

– Co?

– Sygnał – odparł Oliver.

Wskazał na nabrzeże, przy którym zwykle kotwiczyły większe statki. Stał tam samochód. Gdy Tiril na niego patrzyła, trzy razy zamrugał przednimi światłami.

– Znowu to zrobił – powiedział Oliver.

Tiril odwróciła się i popatrzyła na wodę, w tym samym kierunku, jaki wskazywały

światła samochodu. W szarym blasku księżyc
ca dostrzegła cień kutra rybackiego. Latarnie
na pokładzie świeciły na zielono i czerwono.

Na dziobie łodzi coś trzy razy mrugnęło.
Samochód na brzegu odpowiedział w ten sam
sposób.

– Tajemnicze, co? – zapytał Oliver.

Tiril się zgodziła.

– Wygląda na tajny sygnał.

Dziewczynka zgasiła lampkę rowerową i po-
jechała w stronę nabrzeża. Oliver zrobił to
samo. Gdy się zbliżyli, odstawili rowery i za-
kradli się na miejsce.

Samochód był typu kombi, poobijany i brud-
ny. Za kierownicą siedziała kobieta z kręcony-
mi włosami.

Oliver zrobił zdjęcie telefonem. W tej samej
chwili samochód ruszył, zawrócił i odjechał.

Wszystkie światła kutra zgasły. Chmura za-
słoniła księżyc, więc łódź unosiła się na wo-
dzie w całkowitej ciemności.

Tiril zanotowała godzinę. Nic więcej nie mogli już zrobić. Nadeszła pora powrotu do domu.

